

L'escalfament de la Terra posa en perill les instal·lacions d'esquí per sota dels 2.000 m

ALBERT SOLER, GIRONA

El canvi climàtic també afectarà indústries tan importants a Catalunya com la del Turisme. Si bé els perjudicis sobre el turisme de sol i platja no semblen importants ni tan sols a llarg termini, el turisme d'hivern podria veure com a d'aquí a 25 anys (pels voltants de l'any 2030) només hi haurà neu per sobre de la cota dels 2.000 metres...i sovint fabricada per canons de neu. Per sota d'aquesta cota, la temperatura no permetrà ni la fabricació de neu artificial. Cal remarcar que l'única estació catalana amb una cota mínima superior als 2.000 metres és la de Boí Taüll. Aquestes són algunes de les que David Saurí -del Departament de Geografia i de l'Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals de la UAB- va donar a conèixer ahir en la seva conferència sobre L'afecció del canvi climàtic sobre el turisme. La xerrada estava inclosa en el curs sobre el canvi climàtic a Catalunya, organitzat per la Fundació Caixa de Girona, a la Fontana d'Or.

David Saurí va referir-se en la seva amena ponència a la totalitat dels tipus de turisme que existeixen a Catalunya, i a com incidirà en ells el canvi climàtic. Tanmateix, va remarcar que «els impactes més importants probablement recauren sobre el turisme d'hivern, tot i que variaran considerablement en funció de la ubicació de les estacions d'esquí». Actualment, la cota mínima per a la pràctica de l'esquí es situa el voltant dels 1.700 metres, d'aquí que la majoria de les 11 estacions catalanes (totes excepte Boí-Taüll) estiguin en una bona part de les seves instal·lacions per sota dels 2.000, que poden quedar inutilitzades a no gaire llarg termini.

El problema, segons va destacar Saurí, és que un augment de la mitjana de les temperatures de només 2 graus -fet que alguns experts situen al voltant de l'any 2030- provocaria que per sota dels 2.000 metres no hi pogués haver neu. Ni tan sols artificial, ja que requereix unes condicions de temperatura i humitat que no es donarien. A cotes més altes de 2.000 metre que sí que s'hi podria esquiar -el condicional és necessari, perquè Saurí va repetir en diverses ocasions que no hi ha estudis com en altres països, i que es tracta d'hipòtesis- però seria gràcies als canons de neu.

perquè una altra de les conseqüències del canvi climàtic serà la disminució de les precipitacions.

A més, segons va recordar, «l'hivern és l'estació més sensible al canvi climàtic», amb la qual cosa el problema s'agreuja en el cas del turisme que hi està relacionat. «És molt probable que hi hagi menys neu en els dominis esquiables, i un escurçament de les temporades d'esquí», va indicar.

Els estudis a que ens referiem d'altres països demostren ja que les treres baixes dels Alps han experimentat en les dècades 80 i 90 del segle XX, una mitjana de 3/4 setmanes menys de neu que a començament de la mateixa centúria. De fet, actualment ja hi ha importants empreses franceses que només contempen inversions en nous dominis esquiables si aquets es troben per sobre dles 2.000 metres i tenen orientació Nord.

Possibles mesures d'adaptació

David Saurí, que va aprofitar per recordar que les estacions catalanes només ingressen el 15% dels beneficis amb la venda de forfaits -la resta són guanys degut a operacions immobiliàries-, va exposar algunes solucions de futur. Traslladar les pistes a major altitud sria possible als Alps, però no al Pirineu català, de molta menor alçada. Descartada també la creació de més neu artificial a causa de la temperatura, Saurí es decanta per la diversificació de les activitats, «especialment fora de la temporada d'esquí», com ja s'està fent a Boí-Taüll, i sobretot la «reorganització empresarial, que superi l'atomització del sector i aconsegueixi crear empreses més grans i competitives».